Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37158
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

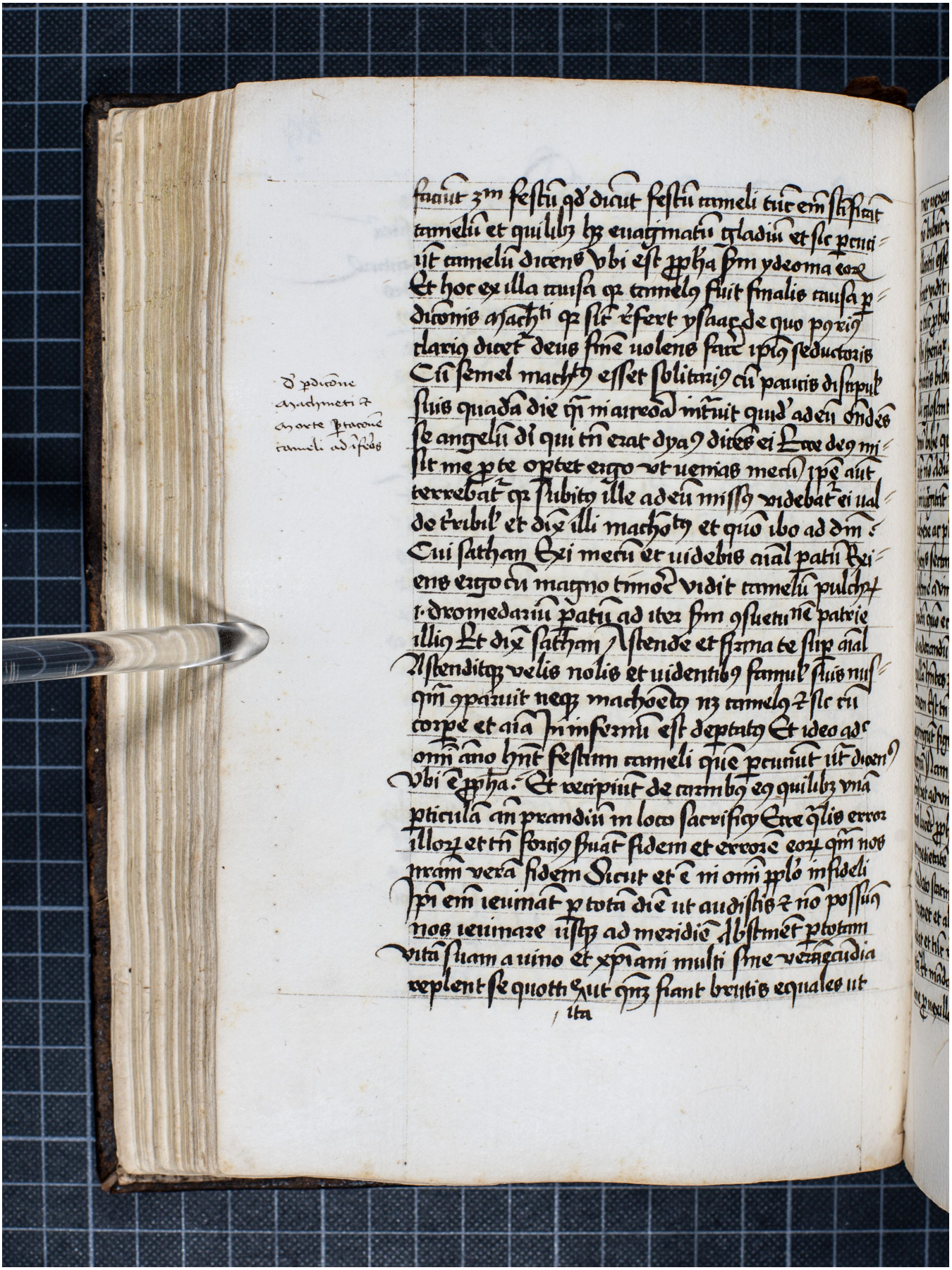

fuerunt zm festiu qd dicunt festiu tameli tuc em sti fuerat
tameliu et qui libz bz euagimatiu tgladiu et sic peruenit
ut tameliu dicens vbi est ypha fm ydeoma eorz
Et hoc ex illa causa qz tamelo fuit finalis causa p
dicomis asachti qz sic efert ysaac de quo po rio
clario dicet deus fme uolens fare ipio seductoris
Cui semel machto esset solitario cu paucis discipul
suis quada die ipi mi aureoa intuit quid adeu ondes
se angelii di qui tn erat dya dicens ei Exe de eo mi
sit me p te oportet ergo vt uenias mecu ipe aut
terrebat qz subito ille adeu missu videbat ei ual
de tribul et dixe illi machoto et quo ibo ad dm
Cui satham Exi mecu et uidebis aial patii Rei
ens ergo cu magno timore vidit tameliu pulchr
r dromedariu patii ad iter fm gsuetu ne patrie
illio Et dixe satham Astende et firma te sup aial
Astenditur velis nolis et uidentibu famul suis nus
qm gparuit neqz machoeto nz tamelo sic cu
corpe et aia in infermu est deptato Et ideo ad
omm ano hnt festium tameli quie peruenit ut dicun
vbi e ypha. Et recipiunt de tarmbo eo quilibz vna
pticula an prandiu in loco sacrificio Exe qlis error
illoz et tn fortio fuerat fidem et errore eorz qm nos
tram vera fidem Sicut et e in omm ppl infideli
spi em ieuinat p tota die ut audistis z no possu
nos ieuinare iusto ad meridie Abstinet p totam
vita suam a uino et xpiani multi sine verecudia
replent se quotidie Aut qm fiant brutis equales ut

d pdicione
asachmeti z
ex orte pfectione
tameli ad ipsos

ita